

Bethyding, hvor der kun er 5, 7 eller 9 Medlemmer. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 54 kan jeg henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Minister, og jeg skal ikke opholde Thingets Tid ved at udtale mig videre derom. — Derimod er der et Forslag under Nr. 37 a., hvorom jeg ikke kom til at ytre mig, da jeg første Gang havde Ordet, men hvorved jeg dog maa gjøre en Bemærkning. Der staaer i Udvalgets § 7: „Skal der paa samme Tid vælges Sogneforstandere til begge Afdelinger“, men denne Sætning foreslaae de Herrer affattet saaledes: „Vælges samtlige Medlemmer af Sogneraadet paa samme Tid“. Jeg har imidlertid 2 forskjellige Indvendinger at gjøre derimod. For det Første kan der ikke være en Frist af 8 Dage mellem nogle Valg, naar samtlige Medlemmer vælges paa samme Tid; det er en Modsigelse, thi skal der lægges 8 Dage imellem, vælges de ikke paa samme Tid. Der staaer i Udvalgets Paragraph: Skal der vælges til begge Afdelinger, skal der være en Frist mellem Valgene, og deri er der Sammenhæng, men der er ikke Sammenhæng i at sige: Vælges samtlige Medlemmer o. s. v., skal der være en Frist; thi der kan da ingen Frist være. Dernæst lyder de ærede Herrer's Forslag saaledes: „Vælges samtlige Medlemmer af Sogneraadet paa samme Tid“, men det kan kun stee een gang, nemlig hvis man vedtager det Forslag af de ærede Medlemmer, som gaaer ud paa, at der strax efter, at denne Lov er udkommen, skal vælges nye Sogneforstanderskaber paa een gang; efter Lovens øvrige Paragrapher kan denne Bestemmelse ellers aldrig komme til Anvendelse. Naar der derimod staaer: „Skal der paa samme Tid vælges Sogneforstandere til begge Afdelinger“, er der ikke Tale om samtlige Sogneforstandere, men der kan meget godt ved Udtrædelse af begge Afdelinger paa samme Tid være at vælge til dem begge; dette kan oftere forekomme, og det er for det Tilfælde, Udvalget har beregnet sin Paragraph. Dersom Thinget altsaa skal vedtage Forslaget under Nr. 37 a., medens de ærede Medlemmers Forslag om, at der skal stee nyt Valg heelt igjennem, naar Loven udkommer, ikke vedtages, er der vedtaget en Bestemmelse, som aldrig nogensinde, saalænge denne Lov be-

staaer, vil kunne komme til Anvendelse. — Med Hensyn til den Skriver, om hvem der er talt, har den ærede Minister gjort opmærksom paa, at man ikke kan antage en saadan Lønnet Mand uden at spørge om Amtsraadets Tilladelse der til, som det ikke er sagt, at man faaer; i alt Fald skal man have en saadan Tilladelse. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har lagt mig Ord i Munden, som jeg ikke har brugt, idet han meente, jeg skulde have udtalt, at en saadan Skriver vilde kunne vinde en Overvægt i Sogneforstanderskabet. Det har jeg slet ikke sagt, men jeg har sagt, at han i Sogneforstanderskabet kunde staffe sig en Indflydelse, som han ikke skulde have; at staffe sig Indflydelse og at faae Overvægt er imidlertid to ganske forskjellige Ting.

Jeg skal endnu sige et Par Ord med Hensyn til, hvad den ærede Minister bemærkede. Han syntes at være beredt paa at offre § 1 i Lovb. kastet, men han gjorde dog nogle Bemærkninger, hvorved han syntes at ville vise, at de Betænkneligheder, jeg havde anført imod at beholde Paragraphen, ikke let vilde faae nogen Betydning. Den ærede Minister maa imidlertid indrømme mig, at sige Spørgsmaal kunne opstaae, men hans Forslag mangler enhver Bestemmelse om, hvad der da skulde være gjældende. Skulde Paragraphen beholdes, maatte der nødvendig være Bestemmelser for det Tilfælde, jeg har nævnt, nemlig om Præsten virkelig skulde være forpligtet til at modtage Valg i to, tre forskjellige Communer, om han skulde være forpligtet til derefter at være Formand i to, tre Sogneforstanderskaber, og om det skulde kunne fordres, at han vedblev i dette Formandskab selv udover de 3 Aar, naar man vilde vælge ham. Alle disse Spørgsmaal kunne fremkomme, og de maae løses i Loven, naar § 1 overhovedet skal beholdes. — Da den ærede Minister søgte at vise, at Grundlovens Aand dog ogsaa maatte antages at have været tilstede i Rigsdagen i 1856, fremkom der en Modsigelse, idet et æret Medlem (Berg) sagde Nei. Det ærede Medlem var rigtignok ikke dengang Medlem af Rigsdagen, og maastee det kunde gjøre Noget til Sagen. — Med Hensyn til § 14 og Formandens dobbelte Stemme